

se je Videmčanom ponudila prilika tudi djansko pokazati, kako spoštujejo in ljubijo svojega dekana. Priredili so jim namreč domači tamburaši in pevci v župnišču lepo slavnost. Zbralo se je mnogo ljudstva, prišli so tudi bližnji gg. duhovniki, med njimi rajhenburški župnik, č. g. Jakob Merc, in dva gg. kaplana iz sosednega Kranjskega. Ko se je zmračilo, zažgali so na bližnjih hribih lepe krese, da so tudi oddaljeni sosedje in posebno Kranjci videli, kako spoštujejo Štajarci svoje vzgledne in dobre duhovnike. Med posameznimi tamburaskimi in pevskimi točkami bila je tudi deklamacija. Govorila je belo oblečena učenka nalašč za ta večer zloženo pesem in jim podarila šopek. Med tem so zunaj možnarji pridno pokali, v zvoniku so pa terjančili. Veselje je pa do vrhunca priklopelo, ko so rajhenburški g. župnik povzeli besedo in ko so v izvrstnem govoru naslikali zasluge, katere so si g. dekan že pridobili v naši fari. Pokazali so, kako edino le za čast božjo in zveličanje svojih ovčic skrbijo. In v resnici, prav so govorili. Mimogrede naj omenim, da se je tudi govorilo na dobre in pridne farane, na mlado tamburaško društvo, in posebno na g. kapelnika tega društva, čegar marljivosti, vstrajnosti in neutrudljivosti se imamo zahvaliti, da imamo v naši mali fari take tamburaše, ki bi vsakemu mestu lahko čast delali. K sklepu pa še enkrat zakličem: Ljubi Bog naj še ohrani našega včl. g. dekana zdravega, da bi še tudi 50letnico svojega mašniškega posvečevanja pri nas obhajali! Savski.

Od Velike Nedelje. (Obletnica.) V nedeljo, dne 28. junija je praznovalo gasilno društvo za Trgovišče in okolico velikonedeljsko svojo obletnico. Pokanje topičev in praznična obleka krasnih narodnih trobojnic, katera je krasila vas, naznanjalo je o pomembni slavnosti. Lepe slavoloke so kinčali napisi: »Pomozi Bog!« »Dobro došli na slovenskih tleh starodavnega Trgovišča!« Vzlje prejšnjemu dežju bil je v nedeljo lep dan, da si boljšega nismo mogli želeli. Ko je imelo društvo vajo, bilo je gotovo nad 900 udeležencev. Vrli gasilci iz Središča so nas počastili v lepen številu z načelnikom, g. Klemenčičem, ormoški narodnjaki udeležili so se slavnosti polnoštevilno. Posetil nas je celo g. Mato Ir-golič iz Zagreba. Gasilci so izvršili vaje proti vsemu pričakovanju jako dobro, dokaz, da so dobro izvežbani. Potem je sledilo petje, kojega so prednašali iz prijaznosti pevkine in pevci od Velike Nedelje in iz Ormoža ter s tem k dobremu uspehu veselice mnogo pripomogli. Za tem je bila tombola. Omeniti moram tudi govornikov, ki so v krasnih besedah navduševali naše ljudstvo in gasilce k nadaljnemu delovanju v prid naše narodne stvari in k pomoči človeštvu; ljudstvo jim je burno pritrjevalo. Razveselil nas je tudi brzozavni pozdrav iz Maribora. Nato je sledila prosta zabava. Dosedanji g. načelnik in vodje so dobro izvežbali gasilce, ter so lahko ponosni na svoj trud; ako bode novo načelništvo pričeto delo vstrajno nadaljevalo in ako ga bodo tudi prejšnji vodje in g. načelnik v vsem podpirali, tako smo uverjeni, da društvo doseže še vse boljše uspehe. Mi pa kličemo: Le naprej za blagor bližnjika in v brambo našega imetja, a v nesreči nam »Pomozi Bog!«

Izpred Boča. (Odrpito pismo svojemu očetu v Slov. goriceh.) Ljubi oče! Danes vam pišem prvič odrpito pismo. »Slov. Gospodar« je bil toli dober, da je to posredovanje prevzel. Če se bode obneslo, naprosil ga bom še večkrat. Zaprta pisma pošiljati med svet, zdi se mi oglodana zastarelost. Novost mika. Konjska tata ali svinjska »švirčarja« pa tudi nisva, še manj pa prekucuha. Očitno govoriti, ali ni to pošteno? Ali ni bila to vedno vaša deviza in moja tudi? Zakaj torej svoje misli in želje pod kovertom skrivati! Zakaj pa imamo potem »Slov. Gospodarja?« Ali še ga kaj be-

rete? Pa kaj vprašam to? Vedno ste ga radi brali. Je pa to tudi v resnici dober in koristen list. Človek marsikaj iz njega poizve. Seveda prinese včasih tudi kako kosmato in smešno, da tu in tam celo kako oslovsko. Ali tega vam ni kriv »Slov. Gospodar«, ampak ljudje, ki zgodovino delajo. Tako ste n. pr. brali v predzadnji številki dopis od Št. Lenarta. Kaj pravite na to? Smešno je, to vam moram pritegniti. Ali kaj boste se le rekli, ko vam povem svoje sanje, katere sem nedavno sanjal. Poprej seveda nisem nikdar na sanje kaj držal, a odsihmal sem drugega prepričanja. Poslušajte me in potem sami sodite! Tako se mi je zdelo, kakor bi bil kje v Žerjavcih. Gledal sem dol na Št. Lenart, kar se naenkrat nebo stemni. Iz oblakov začne padati neka zmes ravno nad Št. Lenart; drugod ni padala nikjer. In vedno huje in huje je naletavala. Že v par minutah bile so ceste in strehe ž njo nasute pedenj na debelo. In kaj je bila ta zmes? Veste, pravi pravcati smodnik je bil, prav tak, kakor ga vi ob Veliki noči za možnarje rabite. Joj meni, mislil sem si, kaj ko bi se sedaj kak »purgar« zmotil in kak goreči »čik« na cesto pahnil! A še nisem prišel s svojo mislijo do kraja, kar zabliska, zagrmi in vreže sredi trga na cesto. Kar se je posihmal godilo, nisem videl. Le kadilo se je in smrdelo, da je groza povedati. Pol ure poznej pa cvokne tik mene nekaj na zemljo. Bil je človek, tenek sicer kakor po-gača, pa človek je bil. Ha, mislil sem si, ta mora biti iz Št. Lenarta. Kako je zdelan! Ležal je kakor blato, niti ganil se ni. Bal sem se, da je mrtev, a vendar temu ni bilo tako. Ko mu je odleglo, začel se je gibati, gledati, zdihovati, govoriti. »Fuč je fuč«, jecjal je poluglasno. Kaj, kdo je fuč, vprašam ga jaz. »Št. Lenart je fuč, razneslo ga je«. Jaz se prebudim. Težke so bile te sanje, težke! A sedaj vidite, ljubi oče, da so se do pi-čice spolnile. Saj vam pove »Slov. Gospodar«, da Št. Lenarta res ni več. Neumnost, boste djali! No, seveda imate prav. Št. Lenart še je, pa v Slov. goricah ga ni več; sedaj je baje nekod na Štajarskem. Ni ga sicer smodnik razbil, pa nemčurji so ga prestavili. Častitam vam, lačenbergarji, vi pa lepo napredujete! Kmalu se bodo morali Ribničanje pred vami skriti. Dober tek vam tudi želim! Torej Slov. gorice ste požrli! Kako so vam pa kaj dišale? Trebuhe imate res primerno ve-like. Ko bi vas pa začelo le kje v želodcu tiščati, svetujem vam, da zavzijete povrh še eno basago konjskih možganov; baje jako pospešujejo prebavljanje. Toda ljubi oče, kam sem zavozil s svojim pisanjem, prav kakor bi pisal kak članek za »cajtunge«. A je le pismo na vas. Ali veste, da se jezim! Taka bedarija je pomiselka vredna, v katerem oziru, to vam hočem pri-hodnjič razjasniti. Da ste mi zdravi! — Vam udani sin Feodorovič.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so kardinalu Agliardiju podelili red sv. Štefana. — Četrty občni avstrijski katoliški shod se bode vršil v Solnogradu dne 31. avgusta in dne 1. in 2. septembra. — Nižje-avstrijski deželni zbor je par dni zboroval in vsprejel novi deželni volilni red. Vsled te postave bodo tudi na kmetih volitve direktne.

Češko. Praga dobi električno mestno železnico. — Češko ljudstvo povsod kliče mladočeške državne poslance na odgovor; le-ti pa jih samo tolažijo z besedo: »Počakajmo še!« Slaba tolažba, ko so prej toliko ob-ljubovali!

Štajarsko. V Gradcu se te dni vrši velika sodnijska obravnava zoper protisemita Feichtingerja in dr. Starklna. Tožena sta radi goljufije in kride. Liberalci jima gotovo želijo obsodbo.

Koroško. V Beljaku so mil. knezskoof dr. Kahn posvetili novo gotično cerkev oo. frančiškanov. — Shod »bauernbunda« Podkloštrom se je za Nemce nečastno končal. Poslanca Ghon in Abuja sta hudo udrihala po »bindišarjih« in klerikalcih. Ko jima č. g. vikar Podgore začne stvarno odgovarjati, zagnala je nemška »gospóda« šum, da je shod moral prenehati.

Kranjsko. Ta teden zboruje deželni zbor. — V Idriji je postal župan 26letni trgovec Lapajne, prijatelj socijalnih demokratov. — V nedeljo je imelo »katol. slov. društvo za radovljiški okraj« v Žirovnici na Gorenjskem občni zbor. Govorili so poslanca Ažman in dr. Žitnik ter župnik Žlogar. — V Ljubljani se v kratkem odpre toli potreben katol. dom za učiteljske pripravnike.

Primorsko. V Trstu bodo znanprej po nedeljah in praznikih vsi trgovci imeli štacune zaprte. — Občni zbor političnega društva »Edinost« v Trstu je vladni komisar razpustil, ker je poslanec Spinčič rekel, da vlada povspešuje poitalijančevanje na Primorskem, ker leta 1850. je bilo v Trstu 25% Lahov, zdaj pa že 75%. To se sporoči tudi svetlemu cesarju.

Ogersko. V Železnem gradu so v nedeljo liberalci razgnali shod ljudske stranke, ki se pa vendar vedno bolj in bolj širi. — Na mnogih mestih, kjer je prej visela cesarjeva podoba, visi zdaj Košutova. — Breznačajni poslanec Ugromon hoče zdaj na svojo stran spraviti zoper vlado Rumune in Slovake. Toda ta trud bo zastoj; ti se naj le krepko oklenejo krščanske ljudske stranke!

Vnanje države.

Rim. O ogerski ljudski stranki so rekli sv. oče nedavno: »Vedel sem, da je ogersko ljudstvo dobro, da je zvesto svoji veri, in to ravno mi daje upanje, da prisije kmalu lepša zarja nad Ogersko. Framosoni, židovski denar in liberalci so njeni najnevarnejši nasprotniki.«

Italijansko. Oni dan je 17 poslancev v zbornici predlagalo, naj se spremeni pravilnik za šolski poduk in sicer tako, da se takoj uveljavi že davno vsprejeta postava, da se mora veronauk podučevati v vseh ljudskih šolah. Zdaj se krščanski nauk le v onih šolah podučuje, kjer to zahteva občina. Predlog pa ni obveljal.

Belgijsko. V nedeljo so bile dopolnilne volitve za državni zbor. Hud boj je bil samo med katoličani in socijaldemokrati. Sicer so pa katoličani z izidom lahko prav zadovoljni, ako še prih. nedeljo zmagajo pri ožjih volitvah v Bruselju in nekaterih večjih mestih.

Nemško. Novi državni zakonik bode ugoden le za bogatine, ne pa za delavsko ljudstvo. Kapitalizem je res velika moč. — Ko je oni dan predsednik državnega zbora zaključil zasedanje ter zaklical cesarju Viljemu »hoch«, bil je v zbornici od 48 socijaldemokratov samo eden, ki pa je pri »hoch«-klicanju molčal in sedel.

Rusko. Med sv. stolico in katoliškimi škofi bode znanprej posredovalo samo notranje ministerstvo. — Katoličane na mnogih krajih silijo, da morajo carju prisegati udanost vpricho razkolnega popa. Kdor se tega brani, je ostro kaznovan ali pa celo pregnan v Sibirijo.

Turško. V Mali Aziji je Armence sila iznenadilo povelje vlade, da se morajo pomoriti vsi Armenci, ki so izvršili v zadnjih nemirih kak umor; dočim turških zločincev ta kazen ne doleti. — V Macedoniji je mir; samo tri roparske čete bojda vznemirjajo ljudstvo. — Vse drugače pa je na Kreti. Tu vse vre. Bóji se nadaljujejo med krščanskimi ustaši in Turki.

Grško. Velesile so izročile grški vladi skupno

pismo, v katerem zahtevajo, naj Grška svetuje ustašem na Kreti, da vsprejmejo ponujene svobodščine. Tudi naj Grška zabrani določanje orožja in streliva z grškega ozemlja na Kreto. Velesilam se bode Grška seveda morala udati.

Za poduk in kratek óas.

Poročila iz Rima.

(Piše Fr. Kovačić.)

(Dalje.)

V. Sv. Peter.

Prvi pot, ki ga katoliški romar v Rimu stori, je pot v cerkev sv. Petra, prvaka apostolov. Za vsako katoliško srce je sv. Peter magnetična igla, ki z neko čarobno močjo privlači k sebi. Že toliko stoletij milijoni in milijoni vernikov obračajo svoje oči — v Rim, h grobu sv. Petra! Milijone romarjev iz vseh dežel, narodov in držav je že privabil v Rim. V vernem srednjem veku so iz daljne Nemčije peš romali v Rim in ko so na hribu Monte Mario prvič zagledali Rim in cerkev sv. Petra, spustili so se na kolena, razjokali se in hvallili Boga.

Tudi jaz sem bil še le par ur v Rimu, nisem še vedel, kam bi se obrnil v velikem mestu, a noge so me nehoté vlekly k Sv. Petru. In nisem zgrešil pota. Vabim, drage bralce, da v duhu gredó z menoj. Menda je že vsak kaj bral ali slišal o cerkvi sv. Petra, vendar mislim, da ne bodo te vrstice odveč. Človek vsak dan rad vidi velikansko cerkev in vedno najde kaj novega na njej, kdor pa je ne more videti, je dobro, da večkrat kaj o njej bere.

Cerkev sv. Petra stoji na desni strani Tibere, dočim je glavni del rimskega mesta na levi strani. Čez Tiberó gremo po slavnostnem »angeliškem mostu«, ki je gotovo najimenitnejši in najlepši na svetu. Karlov most v Pragi je veličasten, toda z angeliškim mostom se ne dá primerjati. Sezidal ga je že leta 137. po Kr. rimski cesar Hadrijan. Veliko ljudij je že šlo čez njega! Velikanske vojske so hrumele po njem, preivala se je kri, kralji in cesarji so hodili po njem, ko so se šli poklanjat sv. Petru. V srednjem veku se je imenoval most sv. Petra, sedaj se pa imenuje angeliški, zaradi orjaških angeljev, ki stojé na ograji. Deset jih je vseh in vsak drži v rokah eno orodje iz Kristusovega trpljenja.

Na tem mostu nam se prvič odpre krasen pogled na kupolo sv. Petra. Kako mogočno kipi proti nebu! Onstran angeliškega mosta stoji velikanska okrogla zidina; to je angeliški grad. Sezidal ga je že tudi cesar Hadrijan in sicer kot grobnico za sebe in za svoje potomce. V srednjem veku je bila tu trdnjava, kar je še tudi dandanes. Na vrhu stoji velikanski kip iz brona nadangelja Mihaela. Ko so še papeži bili gospodarji v Rimu, je vselej iz te trdnjave počil top, ko so izvolili novega papeža in tako naznanil Rimljanom veselo novico. Sedaj pa naznanja vsak dan ob dvanajsti uri, da je poldne.

Nekoliko dalje tekó tri ulice vspored na trg sv. Petra. Čez nekoliko minut stojimo na trgu sv. Petra, najimenitnejšem trgu na svetu. Kako srečnega se človek čuti, ko stopi na ta trg, na katerem se shajajo že stoletja vsi narodi sveta! Človeku se kar zmračí in ne vé, kaj bi mislil, kaj gledal. Z desne in leve zapira trg prekrasno stebrišče. 284 velikanskih stebrov stoji v polkrogu in nosi tri hodnike, zgoraj na robu pa stoji 162 svetnikov iz kamena. V ozadju stoji pred nami ogromna Petrova cerkev.

Sredi trga stoji velikanski obelisk, en cel kamen,